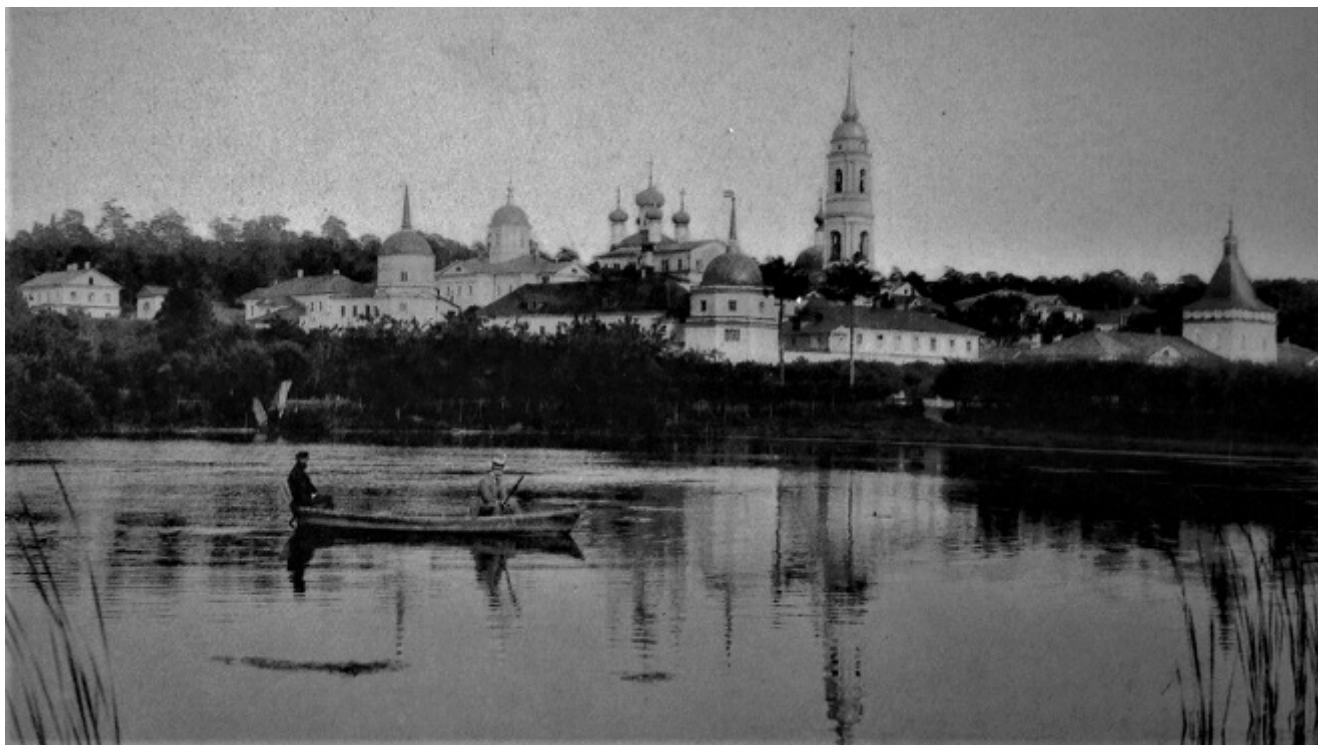

28 Ιουλίου 2022

Μοναχός Νικόλαος, Η πνευματική ζωή του τούρκου στρατιωτικού που έγινε Μοναχός στην Όπτινα!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Η Μονή της Όπτινα.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Γράφει ο Μοναχός Νικόλαος της Όπτινα (πρώην αξιωματικός του τουρκικού στρατού Γιουσούφ Αμπντούλ Ογκλί), ο οποίος μετά από μεγάλο αγώνα διώξεις και μαρτύρια κατάφερε να γίνει Ορθόδοξος και Μοναχός στην Όπτινα της Ρωσίας:

Όταν εγκαταβίωσα στη σκήτη, δεν ήξερα πώς να ευχαριστήσω τον Θεό για τη μεγάλη αγάπη και το έλεος που μου έδειξε.

Ποιος είμαι εγώ; Ένας αμαρτωλός! Τι καλό έκανα, ώστε να με αξιώσει ο Θεός να μπω σ' αυτή την ιερά μονή και να μείνω μαζί με τους αγίους αδελφούς που ζούσαν μια αγγελική ζωή; Από τότε και σύμφωνα με την εντολή που μου έδωσε ο πνευματικός μου π. Ανατόλιος, προσπάθησα με όλες μου τις δυνάμεις να απομακρυνθώ από τις προηγούμενες συνήθειές μου και τον μέχρι τότε τρόπο ζωής μου.

«Ο καιρός ούτος της πάλης εστίν»

Περισσότερο απ' όλα προσπαθούσα να φυλάγομαι από την κατάκριση του πλησίον μου και να συγκεντρώνω όλη μου την προσοχή και τη δύναμη στο να γνωρίσω τα πάθη και τις αμαρτίες μου και να τις θεραπεύω με τη βοήθεια της χάρης του Θεού, η οποία «τα ασθενή θεραπεύει και τα ελλείποντα αναπληροί».

Χάρη στις προσευχές του πνευματικού μου, άρχισα κάπως να προσδεύω σ' αυτή την πορεία μου. Παρόλο που ήμουν και παραμένω μεγάλος αμαρτωλός, γεμάτος πληγές από τις αμαρτίες μου. Από την πρώτη μέρα παραμονής μου στο μοναστήρι μέχρι σήμερα, νιώθω στην καρδιά μου μεγάλη γαλήνη και τότε τότε πλημμυρίζω από χαρά. Η ζωή στο μοναστήρι με τη χάρη του Θεού με βοήθησε να γνωρίσω τι σημαίνει πνευματική εν Χριστώ ζωή, αλλά και πού βρίσκεται το μυστικό αυτής της θαυμάσιας ζωής.

Κάποια εμπειρία από αυτήν τη ζωή μου αποκάλυψε τότε τέτοια μυστήρια για την ύπαρξη, που πριν ούτε μου περνούσαν από το μυαλό. Μ' αυτή την ευλογημένη εμπειρία γνώρισα το υψηλότατο και βαθύτατο νόημα της μοναχικής ζωής, που διακρίνεται για τον εξωτερικό αγώνα και την εσωτερική πνευματική εργασία.

Οι αρχές του πνευματικού αγώνα μου ήταν οι εξής:

Πρώτον, με όλες μου τις δυνάμεις προσπαθούσα να προσέρχομαι ανελλιπώς στις ακολουθίες που τελούνταν στο ναό και στο μεγάλο κελί. Εκεί οι αδελφοί μαζεύονταν για τον ημερήσιο κανόνα, όταν σύμφωνα με το καταστατικό της σκήτης δεν είχαμε εκκλησιαστικές ακολουθίες.

Δεύτερον, να εκτελώ τον προσωπικό μοναχικό μου κανόνα στο κελί χωρίς περικοπές.

Τρίτον, να διακονώ το κατά δύναμη κάθε αδελφό της σκήτης. Βέβαια σ' αυτή τη διακονία μου πολλές φορές υπέφερα διωγμούς και θλίψεις που δημιουργούσε ο εχθρός του ανθρώπινου γένους.

Τέταρτον, να είμαι ευχαριστημένος με όλα όσα μου δίνει το μοναστήρι μου και να περιορίζομαι μόνο στα αναγκαία, ώστε να μην έχω τίποτα το περιττό. Να μη φροντίζω για την απόκτηση χρημάτων και γενικά υλικών πραγμάτων.

Η εσωτερική πνευματική εργασία μου συνίστατο στα εξής:

Πρώτον, θα έπρεπε χωρίς γογγυσμό αλλά με χαρά να δέχομαι κάθε θλίψη και δοκιμασία που επέτρεπε η πρόνοια του Θεού.

Δεύτερον, να θεωρώ τον εαυτό μου αμαρτωλό, πιο αμαρτωλό απ' όλους τους ανθρώπους, όπως είμαι και στην πραγματικότητα.

Τρίτον, να προσεύχομαι για όλους τους ευεργέτες αλλά και για τους εχθρούς μου, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου.

Τέταρτον, να προσεύχομαι αδιάλειπτα στον Θεό και να επικαλούμαι το όνομα του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Από το βιβλίο του Στάρετς Βαρσανουφίου, «Μοναχός Νικόλαος της Όπτινα, κατά κόσμον Γιουσούφ Αμπντούλ Ογκλί», των εκδόσεων Επιστροφή. Επιμέλεια Μητρ. Αργολίδος Νεκτάριος (Αντωνόπουλος).

<https://bit.ly/3cHkkoN>